

РЕШЕНИЕ

№ 9592
София, 29.08.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на девети декември в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНА ДОБРЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ВИОЛЕТА ГЛАВИНОВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар Жулиета Славова
на прокурора ЕМАНОИЛ МИТЕВ
от съдията
по адм. дело № 3248/2015.

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по жалба на А. Е. М. от [населено място], против отказ да ѝ бъде предоставен достъп до обществена информация, обективиран в писмо, с изх. № [ЮЛ]-140 621/17.12.2014 година на Подуправител на [ЮЛ]/

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима.

С обжалвания отказ, на основание чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ, във връзка с подадено от М. заявление за достъп до обществена информация вх. №[ЮЛ]- 136200/04.12.2014 г., [ЮЛ] е отказала да предостави достъп до информация, включително и относно как се формира възнаграждението на управителя [ЮЛ] и какъв е дела на отделните компоненти към 01.12.2014 година; какви са годишният брутен и нетен размер на възнаграждението на управителя на [ЮЛ] И. И., за всяка календарна година, през която бил управител. Отказа е мотивиран с факта, че търсената информация няма обществен характер и съдържа лични данни.

Недоволна от решението, М. го обжалва. Счита същото за незаконосъобразно. Твърди, че управителят и членовете на УС на [ЮЛ] получават възнаграждение, което е нормативно определено и се изплаща с публични средства. Моли отмяната му, като бъде задължена [ЮЛ] да ѝ предостави исканата информация.

Поради оттегляне на жалбата, с влязло в сила определение от 21.10.2015 година, производството по настоящото дело е прекратено, с изключение частта в жалбата, в която е отказано да бъде предоставена информация относно какъв е годишния брутен/нетен размер на възнаграждението на И. И. за всяка от календарните години, през които е бил управител на [ЮЛ].

Ответната страна - [ЮЛ], чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Моли отхвърлянето ѝ. Твърди, че искането за достъп до данни за получаваното от Управителя на [ЮЛ] възнаграждение е искане за получаване на лични данни за същия.

Върховният административен съд, състав на пето отделение (ВАС), за да се произнесе по спора, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е подала в [ЮЛ] заявление за достъп до обществена информация с вх. № [ЮЛ]-136200/04.12.2014 година.

В няколко пункта е поискала предоставяне на информация относно начина на формиране на възнаграждението на управителя на [ЮЛ], членовете на УС на [ЮЛ], както и какви са

годишният брутен и нетен размер на възнаграждението на управителя на [ЮЛ] И. И., за всяка календарна година, през която бил управител .

С оспореният в настоящото производство акт е постановен отказ от предоставяне на информацията. С него, освен посоченото по-горе е прието, че по отношение на [ЮЛ] е установен специфичен ред,уреден в специален закон- Закон за [ЮЛ]/ - по който [ЮЛ] се отчита,оповестява и разпространява обществена информация за своята дейност и за разходите, извършени при изпълнение на възложените ѝ функции, в това число и за разходите за издръжка на персонал, поради което ЗДОИ е неприложим.

В хода на настоящото дело, поради частично предоставяне на информация, производството по същото е частично прекратено, продължавайки единствено по отношение отказа да бъде предоставена информация относно какъв е годишния брутен/нетен размер на възнаграждението на И. И. за всяка от календарните години, през които е бил управител на [ЮЛ]. И този отказ е мотивиран с факта,че И. И. не е декларирал съгласие за оповестяване на получените от него доходи, преди м.юли 2014 година до началото на първия му мандат през м.октомври 2003 година. Предоставянето на тази информация ще доведе до разкриване на лични данни за лицето, поради което тя попада в хипотезата на чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ съгласно който, законът е неприложим за достъпа до лични данни.

При така установеното от фактическа страна, жалбата се явява основателна.

Безспорен факт за страните е, че Управителят на [ЮЛ] е личност, изпълняваща публична, висша държавна длъжност.

Както неведнъж е приемал Върховния административен съд в актовете си- защитата на личните данни за тези личности, е много по-занижена в сравнение със защитата на личните данни на останалите граждани. Пример за това е ежегодното оповестяване в специален регистър на данни за доходите, имуществото, влоговете и вземанията им или деклариране на други защитени данни с оглед установяване на конфликт на интереси. Сам по себе си фактът, че посочените лица са задължени да декларират посочените обстоятелства в публичен регистър сочи, че там изнесените данни не са защитени лични данни.

По посочените причини незаконосъобразен се явява изводът на [ЮЛ], че възнаграждението на Управителя на [ЮЛ] не е обществена, а такава касаеща икономическата му идентичност. Възнаграждение на лица, заемащи висши държавни длъжности не попада в категорията лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ. Съгласно тази норма, "лични данни" са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност. С данните за полученото възнаграждение, което е обективно съществуващ факт , произтичащ от надлежно утвърдени правила и норми, не може да бъде идентифицирано дадено лице по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В конкретния случай се касае за достъп до обществена информация, даваща възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект и конкретно спазват ли се правилата за формиране възнаграждението на ръководните органи на [ЮЛ]. Следователно исканата информация е свързана с обществения живот в страната и дава възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на държавния орган във връзка с изпълнение на собствените му решения.

По посочените съображения, като е приела, че исканата информация не е обществена, а включва лични данни на управителя,[ЮЛ] е постановила акта си в нарушение на материалния закон.

С оглед на изложеното, отказа се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ същият следва да бъде задължен да предостави на заявителя достъп до исканата информация. По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 41, ал. 1 от

ЗДОИ, Върховния административен съд ,Пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа на [ЮЛ], обективиран в писмо,изх. № [ЮЛ]-140261/17.12.2014 година, в частта какви са годишният брутен и нетен размер на възнаграждението на управителя на [ЮЛ] И. И., за всяка календарна година, през която бил управител
ВРЪЩА административната преписка на административния орган и задължава същия да предостави исканата обществена информация – относно брутният и нетен размер на възнаграждението на управителя на [ЮЛ] –И. И., за периода октомври 2003 до юни 2014 година, включително.

Решението може да се обжалва пред 5-членен състав на Върховния административен съд в